RECENZE: Ostravské Celkem všední dny jsou nenápadná emocionální bomba

https://www.novinky.cz/clanek/kultura-divadlo-recenze-celkem-vsedni-dny-jsou-nenapadna-emocionalni-bomba-40607397

Aleš Honus

Včera 8. 11., 10:56

Komorní muzikál Celkem všední dny (Ordinary Days) si odbyl v pátek a v sobotu svou českou premiéru a nabídl zážitek, jaký se na tuzemských jevištích málokdy vidí. Inscenace režiséra Marka Davida v ostravském Divadle 12 ukazuje, že vnímavé publikum nepotřebuje k silnému emocionálnímu zásahu pompézní scénický ani orchestrální aparát – stačí čtyři dobře zvolení protagonisté, jeden klavír a brilantně napsaný text a hudba.

Článek

Dílo amerického skladatele a textaře Adama Gwona, který se ostravské premiéry účastnil osobně, je koncipováno jako tzv. sung-through muzikál, kde je celý děj zpívaný bez mluvených dialogů. Gwonova hudba neobsahuje líbivé šlágry, které by fungovaly na první dobrou, její kouzlo však tkví v něčem jiném.

Melodie i rytmus jsou pevně srostlé s textem, plynule splývají s přirozenou mluvou a dokonale zachycují charaktery čtyř postav.

Vizuální koncepce Marka Cpina stojí z velké části na geometrické hře dvou čtverců – světelné základny a nad ní téměř totožného zavěšeného rámu.

Tento ohraničený výsek reality díky různým rekvizitám i propracovaným změnám barev chytře a funkčně dotváří atmosféru jednotlivých situací, navíc dokáže v závěru inscenace během pár sekund proměnit obývací pokoj bytu v závratnou výšku newyorského mrakodrapu. Civilní kostýmy vycházejí ze současné ulice a nenápadně odstiňují charaktery všech čtyř protagonistů.

Ostravští inscenátoři prokázali mimořádný cit pro výběr interpretů a obě alternace všech čtyř postav byly zvoleny nadmíru šťastně. Publikum během představení sleduje dvě zdánlivě nesourodé dvojice, z nichž každá řeší zcela odlišné situace a má za sebou odlišné životní zkušenosti.

V roli neurotické, permanentně vystresované studentky Deb, které se hroutí svět po ztrátě poznámek k diplomové práci, alternují Veronika Bartošová a Tereza Dostalová. Smrtící tempo textově nahuštěných partů zvládají s přehledem, aniž by ztrácely na srozumitelnosti, a s hlavně s odzbrojujícím vtipem. Jejich pohotové grimasy i výmluvná hra očima nemají chybu a baví publikum od první sekundy, kdy se objeví na scéně.

Oba představitelé idealisty a věčného optimisty Warrena, Jakub Bagin i Milan Bednář, uchopili postavu přesně tak, jak si Gwonův text žádá. Vyhnuli se riziku karikatury naivního prosťáčka, udrželi ve svých kreacích čistou lidskou upřímnost a technicky náročné party odzpívali s uvolněnou lehkostí, která k Warrenově bezstarostné povaze patří.

Ženskou polovinu druhého, o deset let staršího páru, ztvárnily Veronika Prášil Gidová a Pamela Soukupová. Obě herečky po všech stránkách skvěle vystihly vnitřní svět ženy, která ve své duši nese

hluboké trauma z tragického smrti manžela při teroristických útocích z 11. září 2001 a ze strachu před další bolestí se brání plné blízkosti nového partnera.

Emocionální vrchol večera, jenž představuje píseň I'll Be Here (název v originále), je díky oběma protagonistkám mimořádně silným momentem, který vhání publiku slzy do očí.

Partnerem Claire je Jason, kterého v alternacích ztvárňují Radim Bierski a Adam Živnůstka. Oba odevzdali na premiérách mimořádně kvalitní a po všech stránkách vyrovnaný pěvecký a herecký výkon. Přesvědčivě ztvárnili postavu intelektuála, jehož upřímné snahy narážejí na partnerčinu neviditelnou zeď. V případě obou umělců lze roli Jasona označit za to nejlepší, co oba během své kariéry měli možnost předvést.

V komorním prostoru Divadla 12, kde divák u herců a hereček vnímá i nejjemnější záchvěvy mimiky, lze vidět a slyšet každou, i sebemenší chybu. O to důležitější roli zde hraje klavírní doprovod. Obě korepetitorky, Michaela Kadlecová i Tereza Zatloukalová, odvedly na premiérách brilantní práci.

Pro sólisty a sólistky byly po celý večer naprosto spolehlivou oporou při zrádných rytmických zvratech a postaraly se o vzájemnou citlivou symbiózu hudební složky a jednotlivých monologů a konverzací.

Ostravská inscenace Celkem všedních dnů je hudebním konverzačním skvostem. Díky skvělému českému překladu Hany Novákové, přesnému režijnímu vedení, spolehlivému klavírnímu doprovodu a stoprocentnímu nasazení a kvalitám všech hereckých sestav odchází vnímavé publikum z Divadla 12 upřímně dojaté a odnáší si hřejivý pocit, že i ty nejobyčejnější dny života mají svou nenápadnou krásu.

Celkem všední dny (Ordinary Days). Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě

Hudba a text: Adam Gwon. Překlad a dramaturgie: Hana Nováková. Režie: Marek David. Hudební nastudování: Marek Prášil.

Scéna a kostýmy: Marek Cpin. Recenze je psaná po zhlédnutí obou premiér odehraných v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě na scéně Divadla 12 v pátek a v sobotu 6. a 7. listopadu 2026.

Celkové hodnocení: 90 procent